

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/147/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113225171
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4113225171.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobkyne: D.. Q. X., F., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. XX, B. A., zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Margita Medveczká, so sídlom Drotárska cesta 68, Bratislava, IČO: 36 068 110, proti žalovaným: 1. Základná organizácia Odborového zväzu KOVO Kongsberg Automotive Vráble, so sídlom O. 48, Vráble, IČO: 308 040 78 069, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Henrich Dušek, s.r.o., so sídlom Staré Grunty, Bratislava, IČO: 36 740 951, 2. F.. K. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom v Z., zastúpenom: Advokátska kancelária Humenská & Panasiuková, so sídlom Damborského 3, Nitra, IČO: 42 332 711, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 04. apríla 2019 pod č.k. 9C/230/2013-603 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa žalovanej v prvom rade p o t v r d z u j e .

Žalovaná v prvom rade má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanej v 1. rade povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaslať žalobkyni písomné ospravedlnenie v slovenskom jazyku v tomto znení: „ZO OZ KOVO - KONGSBERG Automotive Vráble sa týmto oficiálne ospravedľňuje pani Q. X. za nepravdivé tvrdenia obsiahnuté v emailoch zo dňa 21.03.2012 a 26.03.2012 a sťažnosti zo dňa 09.05.2012. Týmto vyjadreniami bolo poškodené jej dobré meno, česť a ľudská dôstojnosť, lebo obsahovali tvrdenia, že sa dopúšťala voči svojim podriadeným primitívnej šikany, vyhrážok a verbálneho zastrašovania, hrubého a hanebného konania.

Ospravedľňujeme sa taktiež za obvinenia, že je tiež zodpovedná za dôsledky súčasného charakteru personálne - mzdovej politiky a presadzovania pracovných podmienok, v podobe hlbkej frustrácie, demoralizácie a straty lojality u časti zamestnancov voči svojmu zamestnávateľovi, ktoré vedú k oslabovaniu a postupnej likvidácii ľudského kapitálu závodu, k znižovaniu úrovne kvality práce a k hrozivej miere nespokojnosti zaznamenatej u niektorých zákazníkov, bezprostredne poškodzujúcej dobré meno spoločnosti.

Ďalšie ospravedlnenie je tiež za obvinenia, že presadzovala a uplatňovala neprijateľné a nejednoznačné pravidlá v rámci personálne - mzdovej politiky, že škandalóznym spôsobom ju realizovala, že bola nezlučiteľnou s funkciou manažéra v kontexte modernej doby, že zneužívala svoje postavenie vo vzťahu ku svojim podriadeným, že povaha štýlu jej riadenia svedčí o absencii najzákladnejších ľudsko - morálnych vlastností, a že sa diskvalifikovala z ďalšieho pôsobenia vo svojich funkciách.

Všetky vyššie uvedené tvrdenia boli nepravdivé, a týmto sa ZO OZ KOVO - KONGSBERG Automotive Vráble pani Ing. Q. X. za všetky ospravedľňujeme.“

a v anglickom jazyku v tomto znení: „ZO OZ KOVO - KONGSBERG Automotive Vráble hereby give a formal apology to F.. Q. X. for falseness of a statements that werw written in a emails sent on 21.03.2012, 26.03.2012 and in a complaint lette sent on 09.05.2012. By these claims was demaged her reputation honor and human dignity, because the claims content was her behaviour towards the staff was primitive bullying, threats and verbal intimidation, gross and abusive actions.

We apology also for the accusations that she is also responsible for the consequences of the present nature of the personnel and payroll policies and enforcement of labour conditions reflected in deep frustration, demoralization and the loss of loyalty of a part employees towards their employer, leading to weakening and a gradual liquidation of human capital of the plant, to reducing the lev of work quality and to threatening level of dissatisfaction expressed by some customers, directly demaging the reputation of the company.

Further apology is also for the accusation that she used enforcement and application of unfair and ambiguous rules in personnel and payroll policy, that she used a scandalous way of its implementation, incompatible with the office of the manager in the context of contemporary modern times, that she abuse her position in relation to her subordinates and the nature of her management style, indicating the absence of fundamantal human-moral qualities and that she disqualified herself from futher holding in her working positions.

All the above accusations were false and hereby ZO OZ KOVO - KONGSBERG Automotive Vráble gives a formal apology to F.. Q. X. for all of them.“ Žalobkyňa žiadala uložiť žalovanej v prvom rade povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku toto písomné ospravedlnenie v slovenskom jazyku zaslať emailovou poštou všetkým zamestnancom a vedúcim predstaviteľom spoločnosti Kongsberg na konkrétne adresy uvedené v žalobe a uznesení o pripustení zmeny žaloby.

Žalobkyňa ďalej žiadala, aby súd uložil žalovanej v 1. rade povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku toto písomné ospravedlnenie v anglickom jazyku zaslať písomne na adresu materskej spoločnosti KONGSBERG AUTOMOTIVE HOLDING 2 AS so sídlom Dyrmyrgata 45. Kongsberg 3601, Nórsko k rukám generálneho riaditeľa pána O. P. O. a riaditeľa správnej rady R.-B. F. O. a v tej istej lehote zaslať kópiu tohto ospravedlnenia spolu s potvrdením o jeho zaslaní na uvedenú adresu k rukám žalobkyne.

Žalobkyňa ďalej žiadala, aby súd uložil žalovanej v 1. rade povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť písomné ospravedlnenie vo vyššie uvedenom znení v slovenskom a v anglickom jazyku na informačných nástenkách žalovaného v 1. rade v priestoroch spoločnosti Kongsberg Automotive, s.r.o., Hlavná 48, Vráble.

Žalobkyňa žiadala, aby súd uložil žalovanému v 2. rade povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaslať žalobkyni písomné ospravedlnenie v slovenskom a anglickom jazyku v tomto znení: „Mgr. K. F. sa týmto oficiálne ospravedľuje pani Q. X. za nepravdivé tvrdenia obsiahnuté v emailoch zo dňa 21.03.2012 a 26.03.2012 a sťažnosti zo dňa 09.05.2012. Týmto vyjadreniami bolo poškodené jej dobré meno, česť a ľudská dôstojnosť, lebo obsahovali tvrdenia, že sa dopúšťala voči svojim podriadeným primitívnej šikany, vyhrážok a verbálneho zastrašovania, hrubého a hanebného konania. Ospravedľujem sa taktiež za obvinenia, že je tiež zodpovedná za dôsledky súčasného charakteru personálne - mzdovej politiky a presadzovania pracovných podmienok, v podobe hlbkej frustrácie, demoralizácie a straty lojality u časti zamestnancov voči svojmu zamestnávateľovi, ktoré vedú k oslabovaniu a postupnej likvidácii ľudského kapitálu závodu, k znižovaniu úrovne kvality práce a k hrozivej miere nespokojnosti zaznamenanej u niektorých zákazníkov, bezprostredne poškodzujúcej dobré meno spoločnosti.

Ďalšie moje ospravedlnenie je taktiež za obvinenia, že presadzovala a uplatňovala neprijateľné a nejednoznačné pravidlá v rámci personálne - mzdovej politiky, že škandalóznym spôsobom ju realizovala, že bola nezlučiteľnou s funkciou manažéra v kontexte modernej doby, že zneužívala svoje postavenie vo vzťahu k svojim podriadeným, že povaha štýlu jej riadenia svedčí o absencii najzákladnejších ľudsko-morálnych vlastností a že sa diskvalifikovala z ďalšieho pôsobenia vo svojich funkciách. Všetky vyššie uvedené tvrdenia boli nepravdivé a týmto sa Mgr. K. F. pani D.. Q. X. za všetky ospravedľujem.“ a v anglickom jazyku v tomto znení: „Mgr. K. F. hereby give a formal apology to F.. Q. X. for falseness of a statements that werw written in a emails sent on 21.03.2012, 26.03.2012 and in a complaint lette sent on 09.05.2012. By these claims was demaged her reputation honor and human dignity, because the claims content was her behaviour towards the staff was primitive bullying, threats and verbal intimidation, gross and abusive actions.

I apology also for the accusations that she is also responsible for the consequences of the present nature of the personnel and payroll policies and enforcement of labour conditions reflected in deep frustration, demoralization and the loss of loyalty of a part employees towards their employer, leading to

weakening and a gradual liquidation of human capital of the plant, to reducing the level of work quality and to threatening level of dissatisfaction expressed by some customers, directly damaging the reputation of the company.

Further my apology is also for the accusation that she used enforcement and application of unfair and ambiguous rules in personnel and payroll policy, that she used a scandalous way of its implementation, incompatible with the office of the manager in the context of contemporary modern times, that she abused her position in relation to her subordinates and the nature of her management style, indicating the absence of fundamental human-moral qualities and that she disqualified herself from further holding in her working positions.

All the above accusations were false and hereby Mgr. K. F. gives a formal apology to F. Q. X. for all of them.“ Žalobkyňa žiadala uložiť žalovanému v druhom rade povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku toto písomné ospravedlnenie v slovenskom jazyku zaslať emailovou poštou všetkým zamestnancom a vedúcim predstaviteľom spoločnosti Kongsberg na konkrétne adresy uvedené v žalobe a uznesení o pripustení zmeny žaloby.

Žalobkyňa ďalej žiadala, aby súd uložil žalovanému v 2. rade povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku toto písomné ospravedlnenie v anglickom jazyku zaslať písomne na adresu materskej spoločnosti KONGSBERG AUTOMOTIVE HOLDING 2 AS so sídlom Dyrmyrgata 45. Kongsberg 3601, Nórsko k rukám generálneho riaditeľa pána O. P. O. a riaditeľa správnej rady R.-B. F. O. a v tej istej lehote zaslať kópiu tohto ospravedlnenia spolu s potvrdením o jeho zaslaní na uvedenú adresu k rukám žalobkyne.

Súčasne žiadala, aby súd uložil žalovanej v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 7 000 eur a žalovanému v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 1 500 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnila voči žalovaným nárok na náhradu trov konania.

1.2 Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 11 ods. 1, § 13 ods. 1, 2, 3, § 20 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 13 ods. 4 Zákonníka práce, na základe ktorých dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Vyhodnotil vecnú pasívnu legitimáciu strán sporu a dospel k záveru, že žalovaný v druhom rade nie je v konaní vecne pasívne legitimovaný. Nemal preukázané, že žalovaný v druhom rade v rámci výkonu svojej činnosti pre žalovanú v prvom rade vystupoval samostatne a vo vlastnom mene. Ako člen výboru ZO bol v právnom vzťahu k žalovanej v prvom rade, vykonával pre ňu činnosti, ktoré spadali do jej pôsobnosti a týkali sa riadenia a realizácie odborovej politiky vo vzťahu k príslušnému zamestnávateľovi. Ak by aj v danom prípade došlo k prekročeniu oprávnenia žalovaného v druhom rade, žalovaná v prvom rade je za jeho konanie zodpovedná. V konaní nemal preukázané upozornenie žalovaného v druhom rade žalovanou v prvom rade na prekročovanie jeho právomoci ako člena výboru ZO, nekonanie v záujme žalovanej v prvom rade a dištancovanie žalovanej v prvom rade od jeho konania. V závere dodal, že v danom prípade v súvislosti s konaním žalovaného v druhom rade bol bezprostredný miestny, časový a vecný vzťah k plneniu danej činnosti pre žalovanú v prvom rade. Vo vzťahu k žalovanej v prvom rade k zásahu do osobnostných práv žalobkyne emailom zo dňa 21.03.2012 uviedol, že v danom emaily nie je žalobkyňa v celom kontexte menovite spomenutá. Autor textu sa nezmieňoval o jej pracovnej pozícii v spoločnosti, jej pracovnej pozícii na oddelení na ktorom pôsobila. Išlo len o všeobecné konštatovanie autora, ktoré pri jeho výklade možno aplikovať na všetkých priamych nadriadených zamestnávateľa. Okrem oddelenia financií sa v texte spomínalo oddelenie kvality a ďalšie oddelenie zamestnávateľa. V čase odoslania mailu malo finančné oddelenie okrem žalobkyne ešte dvoch ďalších riadiacich pracovníkov. Preto dospel k záveru, že zaslanie emailu nemohlo spôsobiť zásah do osobnostných práv žalobkyne, pretože z jeho znenia nevyplýva jej jednoznačná identifikácia ako osoby, ktorú by mal sporný text poškodzovať.

Z druhého emailu zo dňa 26.03.2012, ktorého autorkou bola predsedníčka výboru ZO pani L., označenému ako „ZO OZ KOVO - KONGSEBERG Vráble“ nevyplýva konanie spôsobujúce ujmu na právach žalobkyne. Mailom boli zamestnanci vyzvaní k vyjadreniu ďalšej formálnej podpory žalovanej pri riešení situácie u zamestnávateľa za účelom preukázania opodstatnenosti jej konania v mene zamestnancov a nemožnosti spochybnenia jej konania zo strany vedenia zamestnávateľa. Ďalej uviedol, že v konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobkyne o skoršom distribuovaní dotazníkov na oddelení financií a že uvedená distribúcia bola v rozpore s etickým kódexom. Mal za to, že odbory postupovali v súčinnosti so zamestnávateľom. Zodpovednou osobou za vedenie výsluchov bola pani Q. P.. Odbory sa nedopustili žiadneho protiprávneho konania, výsluchy boli vedené a zaznamenávané priamo zo

strany zamestnávateľa, nebolo ich možné ovplyvňovať. K tvrdeniu žalobkyne, že obvinenia voči nej namietané v emailoch a sťažnosti sú nepravdivé, poukázal na písomnosti O.a X. O. zo dňa 20.06.2012 obsahujúceho ospravedlnenie za reakciu manažmentu skupine Kongsberg. Z toho dôvodu nie je možné vyvodiť záver o nepravdivosti a nepreukázateľnosti obvinení voči žalobkyňi. V závere uviedol, že nemal preukázané tvrdenie žalobkyne o účelovosti konania odborov. Problém porušovania práv na pracovisku sa okrem oddelenia financií a kvality týkal aj ďalších oddelení zamestnávateľa. Nepovažoval za pravdivé tvrdenie žalobkyne v žalobe o neuskutočnení stretnutia s pánom F., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil stretnutie so žalobkyňou žiadajúcou, aby zastavil kroky odborov a stiahnutie sťažnosti. Preto dospel k záveru, že rozposlaním emailov zo dňa 21.03.2012, 26.03.2012 nedošlo k protiprávnemu konaniu v rozpore s dobrými mravmi spôsobujúce ujmu na právach žalobkyne. Konanie žalovaných vyhodnotil ako legitímny spôsob upozorňovania na porušovanie pracovno-právnych predpisov a na vyhrotenú situáciu u zamestnávateľa. V konaní nebolo preukázané konanie žalobkyne o vyzývaní žalovanej v prvom rade k neplneniu pracovných úloh a k dosiahnutiu ukončenia pracovného pomeru žalobkyne. V závere uviedol, že konanie žalovaných spočívalo v preukázaní pravdivosti alebo nepravdivosti skutkového tvrdenia o porušovaní práv na pracovisku a nepravdivosť týchto tvrdení v konaní nebola preukázaná. Preto žalobu zamietol aj vo vzťahu k žalovanej v prvom rade. O trovách konania rozhodol podľa § 255 a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a žalovaným úspešným v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.1. Žalobkyňa podala odvolanie v časti zamietnutia žaloby proti žalovanej v prvom rade a v časti náhrady trov konania vo vzťahu k žalovanej v prvom rade. Odvolanie zdôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP. Podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP namietala nesprávny procesný postup súdu spočívajúci v nesplnení povinnosti súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 181 ods. 2 CSP. Pretože sa neriadil citovaným ustanovením a neposudzoval ňou predložené dôkazy bolo pre ňu prekvapivým vyhodnotenie písomnej svedeckej výpovede svedkyne G.. Pokiaľ by jej oznámil nedostatočnosť písomnej výpovede, navrhla by výsluch na pojednávaní. Ďalej namietala vyhodnotenie výpovede svedkyne Q. K., ktorú súd vyhodnotil ako dosvedčujúcu jej neprímerané správanie ako nadriadenej. Ďalej namietala nevyhodnotenie emailu žalovaného v druhom rade zo dňa 26.03.2012, čím jej súd odňal možnosť konať pred súdom, a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K namietanému porušeniu § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočívajúcom v nesprávnych skutkových zisteniach uviedla, že sa nestotožnila s názorom súdu prvej inštancie o nemožnosti zásahov do jej osobnostných práv a nestotožnila sa s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v bodoch 33, 45, 34, 37, 42, 44, 46, 47 rozsudku. Uviedla že v emaily zo dňa 21.03.2012 poukazoval žalovaný v 2. rade na oddelenie financií, o čom nasvedčuje ďalší mail z 26.03.2012. Žalovaný v druhom rade na pojednávaní potvrdil, že informácie získaval od zamestnancov oddelenia financií. Ak email aj smeroval vo vzťahu k iným oddeleniam a manažéri iných oddelení sa nedomáhali ochrany práv, neznamená to, že sa ich nemôže domáhať ona. K bodu 45 rozsudku namietala, že súd vychádzal len z výpovedí žalovaných bez preukázania ich pravdivosti. Zamestnanci neboli vypočutí. Ona však predložila výpoveď svedkyne G. popisujúcej celú situáciu na oddelení a nízku pracovnú morálku. Predložila listy spoločnosti KONSBERG zo dňa 04.04.2012 adresované žalovaným s upozornením na neakceptovateľný postup a neodôvodnenú nátlakovú akciu na zmenu manažmentu. Žalovaní predložili 8 anonymných dotazníkov, čo znamená, že prípadná nepokojnosť nemohla byť z nich vôbec identifikovaná ako nespokojnosť s jej osobou ako manažérky, preto vo vzťahu k nej mali byť irelevantné. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že ani na výzvu žalovanej v prvom rade neboli preukázané údajné podozrenia jej profesionálneho zlyhania. Ďalej uviedla, že k zásahu do jej osobnostných práv došlo zaslaním mailu žalovaným v druhom rade z 26.03.2012 v ktorom bola menovite obvinená zo závažných ľudských a manažérskych zlyhaní. Tieto maily nadväzovali na mail z 21.03.2012. Ďalej namietala dôvodnosť a pravdivosť sťažností žalovanej v prvom rade z 08.05.2012, s ktorou sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Sťažnosť bola pripravená ešte pred zaslaním emailu žalovanými 26.03.2012. Písomnosť X. O.a O. z 26.03.2012 síce obsahovala konštatovanie, ktoré je veľmi všeobecné a nie je možné ho považovať za dôkaz primitívnej šikany alebo likvidácie ľudského kapitálu závodu, znižovanie úrovne kvality a hrozivú nepokojnosť zaznamenanú u zákazníkov. Zamestnávateľ voči nej nepodnikol žiadne kroky. Napriek jej tvrdeniam súd pravdivosť tvrdení žalovaných v emailoch z 21.03.2012 z 26.03.2012 a sťažností z 08.05.2012 mal za preukázanú.

2.2. Rozsudok súdu prvej inštancie považovala za nepreskúmateľný v časti ukončenia jej pracovného pomeru. K bodu 47 rozsudku o nepreukázaní zásahu do jej osobnostných práv spočívajúcimi sa vo vyhýbaní kolegov s ňou, jej neúčastou na pracovných poradách uviedla, že jej tvrdenia žalovanými neboli ničím popreté, a súd nekriticky prevzal argumentáciu žalovaného v druhom rade. Nevzal do úvahy príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaných a jej zdravotným, psychickým a spoločenským

stavom. Súd prvej inštancie spochybnil výpovede svedkov G. a F. A.. Obaja svedkovia však jednoznačne preukázali negatívny vplyv namietaných emailov na jej psychický a zdravotný stav. Jej zdravotný stav bol potvrdený zdravotnou dokumentáciou, ktorú súd z neznámych dôvodov ani nespomenul. Namietala, že popretie vplyvu konania žalovaných na ňu nepredložili žalovaní pred vyhlásením dokazovania za skončené na pojednávaní dňa 07.03.2019. Pokiaľ súd zohľadnil ich námietky prednesené v záverečnej reči po skončení dokazovania, porušil ust. § 154 CSP, nemal na ne prihliadať, ale mal ich vyhodnotiť ako preukázané. V ďalšej časti odvolania zhrnula časový sled udalostí, ktoré boli dôvodom podania jej žaloby. Na základe nich preukázala pravdivosť svojich tvrdení.

2.3. K odvolaciemu dôvodu ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP spočívajúcom v nesprávnom právnom posúdení uviedla, že ustanovenie § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti vyžaduje existenciu zásahu a neoprávnenosť zásahu. ňou predloženými dôkazmi preukázala zásah a neoprávnenosť tohto zásahu. V závere namietala nesprávny právny záver súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena spočívajúceho v nepreukázaní nepravdivosti tvrdení žalovaných. Procesnou povinnosťou žalovaných bolo preukázať, že obvinenia voči nej majú reálny základ, sú pravdivé. To žalovaní nepreukázali. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej v prvom rade a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo ho zmenil a žalobe voči žalovanej v prvom rade vyhovel v celom rozsahu a priznal jej voči nej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalovaná v prvom rade podala písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne. K namietanému porušeniu ust. § 181 ods. 2 CSP a odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP uviedla, že popísaný postup súdu nedosiahol tak závažný rozmer, aby bolo možné považovať celé súdne konanie za nespravodlivé. Žalobkyňa neuviedla, v čom konkrétne spočívalo znemožnenie výkonu jej patriacim procesným právam, že bolo porušené právo na spravodlivé súdne konanie. Vyhodnotenie výpovede svedkyne G. v bode 45 rozsudku nemôže žalobkyňa posudzovať ako porušenie práva na spravodlivý súdny proces. K odvolaciemu dôvodu ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP uviedol, že žalobkyňa nepreukázala nepravdivosť tvrdení a ujmu na osobnosti z hľadiska jej postavenia v spoločnosti ako predpokladom naplnenia neoprávneného zásahu. V bodoch 33 a 44 rozsudku bolo odôvodnené, že konaním žalovanej v prvom rade nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne. Žalovaná vo vzťahu k žalobkyňi nevyjadrila žiadne nepravdivé, urážlivé, hanlivé alebo neslušné tvrdenia, majúce za následok zníženie dôstojnosti žalobkyne v spoločnosti. Uviedla, že žalobkyňa v odvolaní opakovala skutočnosti, na ktoré poukazovala v priebehu konania. Nepreukázala, že súd na základe vykonaného dokazovania zistil neúplne a nesprávne skutkový stav veci. V emailoch zo dňa 21.03.2012 a 26.03.2012 nebola priamo označená, nezmieňovali sa o konkrétnej pracovnej pozícii a nesmeroval voči nej žiaden iný odkaz. Posudzovanie pravdivosti z emailu 21.03.2012 je neúčelné, pretože sa priamo a nepriamo žalobkyne nedotýka a nemohlo jej spôsobiť zásah do osobnostných práv. Emailom z 26.03.2012 sa malo dokázať alebo vyvrátiť odôvodnenie podozrenia svedčiace o závažnom profesionálnom zlyhaní. Ani z neho nevyplýva porušenie osobnostných práv žalobkyne. V priebehu konania nepredložila jeden relevantný dôkaz preukazujúci nepravdivosť tvrdenia žalovaných. Výpoveď svedkyne G. bolo možné posudzovať ako neobjektívnu a netýkala sa vyvrátenia pravdivosti tvrdenia žalovaných. Ku sťažnosti zo dňa 08.05.2012 uviedla, že bola podaná v súlade s etickým kódexom spoločnosti. Na základe výsluchov realizovaných zamestnávateľom boli potvrdené podozrenia o pochybení zo strany žalobkyne. Preto legitímnym spôsobom požiadala o ich prešetrenie. Uviedla, že tvrdenie žalobkyne o zásahu do jej osobnostných práv prejavujúcich sa správaním kolegov vo vzťahu k nej účinne poprela vo vyjadrení zo dňa 07.03.2019, ktoré predniesla na pojednávaní ešte pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania. Preto súd prvej inštancie v súlade s ust. § 153 ods. 2 CSP prihliadol v bode 47 rozsudku na popretie skutkových tvrdení žalobkyne obsiahnutých v jej vyjadrení zo dňa 07.03.2019. Z uvedených dôvodov žiadala rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k nej ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaný v druhom rade sa vyjadril k podanému odvolaniu žalobkyne. Odvolanie považoval za nedôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie žiadal ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobkyňa podala vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej v prvom rade. Opätovne sa vyjadrovala k ust. § 181 CSP, k vyhodnoteniu výpovede svedkyne G. a svedkyne K. a k porušeniu jej práva na spravodlivé súdne konanie. K namietanému ust. § 11 Obč. zákonníka uviedla, že pre poskytnutie

ochrany sa nevyžaduje ani vyvolanie skutočných následkov ale postačujúcim je spôsobilosť konania vyvolať následok. Samotné znenie emailov, ktorými bola identifikovaná priezviskom bolo spôsobilé vyvolať ohrozenie a narušenie jej ľudskej dôstojnosti. Nepoprela, že úlohou žalovanej bola ochrana zamestnancov pred nadriadeným, ale tieto kroky musia mať primeranú formu. Žiadny zo svedkov nepotvrdil jej nevhodné správanie v čase zasielania emailov, nebola v bezprostrednom kontakte so žalovanou. Trvala na tom, že zásah do jej osobnostných práv bol spôsobený emailom zo dňa 21.03.2012 a 26.03.2012 zaslaným všetkým zamestnancom spoločnosti. Nepovažovala za hodné ochrany práv, keď zamestnancom spoločnosti bolo najprv oznámené jej šikanózne konanie a až následne bolo vyšetrované. V závere uviedla, že rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné a arbitrárne.

6. Žalovaná v prvom rade podala vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej obsahujúce v podstate dôvody vyjadrenia k odvolaniu.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku ako i jeho dôvodov, odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať zistený skutkový stav, tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku, vrátane citácie ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

8. Zákonom č. 160/2015Z.z. z 21. mája 2015 nadobudol účinnosť od 01.07.2016 nový Civilný sporový poriadok.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenie tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd skúmal námietku žalobkyne spočívajúcu v nedodržaní postupu podľa § 181 CSP.

Konania sa začalo 31.7.2013 za platnosti OSP, ktoré danú úpravu nepoznalo, preto sa súd prvej inštancie nemohol dopustiť porušenia daného ustanovenia na prvom pojednávaní. Napriek tomu dodáva, že absencia postupu podľa § 181 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. (konštatovanie spornosti a nespornosti skutkových tvrdení strán, oznámenie ďalšieho postupu pri dokazovaní a predbežného právneho posúdenia veci) súdom prvej inštancie, je otázka procesná, ktorá nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia a eventuálne nedodržanie tohto postupu nepredstavuje takú vadu, ktorá by mala charakter nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho strane, aby realizovala jej patriace procesné práva v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Predbežný charakter právneho posúdenia neznamena to, že sudca pri svojej úvahe a myšlienkovom postupe nezohľadnil všetky dostupné informácie a jeho konklúzia je z daného hľadiska neúplná alebo nepresná. Predbežnosť právneho posúdenia spočíva v tom, že sudca v aktuálnom štádiu procesu objektívne nemohol vychádzať z výsledkov riadneho dokazovania a ku konkrétnemu právnomu záveru dospel síce vyčerpávajúcim argumentačným spôsobom, ale iba v rámci prípravy pojednávania. Objektívne právo je súd vždy spôsobilý interpretovať, avšak záväzne aplikovať ho môže až na definitívne zistený skutkový stav v procesnom zmysle. V prípade predbežného právneho posúdenia veci nie je súd takto formulovaným záverom striktnie viazaný, pretože opak by nevyhnutne viedol k absurdným dôsledkom aj k deformovaniu rozhodovacieho procesu. Tento postup je však limitovaný, pretože pokiaľ sudca sa chce zásadným spôsobom odkloniť od tohto názoru, je v záujme právnej istoty nevyhnutné, aby v odôvodnení rozhodnutia sa s týmto odklonom vysporiadal. Žalobkyňa mala možnosť podať odvolanie proti rozsudku, ktorú využila a odvolací súd preskúmava dôvody jej odvolania. Nedodržanie postupu podľa § 181 ods. 2

CSP preto nie je ani podľa jednotného názoru dovolacieho súdu vadou konania, pre ktoré by bol potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť. Žalobkyňa namietala vyhodnotenie písomnej výpovede svedkyne G.. Súd prvej inštancie k jej výpovede uviedol, že žalobkyňa nepodala návrh na jej výsluch a svoje rozhodnutie nezaložil na tejto svedeckej výpovedi, pretože jej obsah nepovažoval za súvisiaci s predmetom konania. Preto námietka žalobkyne v tejto časti nie je dôvodná.

Predmetom konania je žaloba žalobkyne na ochranu osobnosti v zmysle ust. § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka a odvolanie žalobkyne proti rozsudku vo vzťahu k žalovanej v prvom rade.

Občiansky zákonník v ustanovení § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorých môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Vymedzuje však znaky, za prítomnosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti a ktorými sú: 1) objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, 2) neoprávnenosť zásahu a 3) príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv. Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno ohľadne zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu, ktorá spočíva v porušení, alebo v ohrození osobnosti človeka zaťažuje dotknutého občana. Naproti tomu na pôvodcovi takto charakterizovaného zásahu je, aby preukázal (v tomto smere spočíva na ňom dôkazné bremeno), že k zásahu došlo v súlade s právom a že existovala niektorá z okolností, ktorá podľa právneho poriadku vylučuje neoprávnenosť zásahu. Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané, Občiansky zákonník v ust. § 13 rozlišuje prostriedky ochrany osobnostných práv v troch smeroch: 1) návrh na upustenie od neoprávnených zásahov (negatívna žaloba), 2) návrh na odstránenie následkov už uskutočnených zásahov (reštitučná žaloba) a 3) návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba). Uvedené právne prostriedky občianskoprávnej ochrany osobnosti je možné podľa okolností konkrétneho prípadu a podľa splnenia stanovených podmienok buď použiť samostatne, alebo za účelom zvýšenia ochrany a zabezpečenia efektívnosti aj kumulovať. Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany osobnosti je, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Návrh na upustenie od neoprávnených zásahov do osobnostného práva musí smerovať k zastaveniu ďalšieho rušenia tým, že sa žiada právne zistenie, že zasahujúci subjekt nie je oprávnený na také zásahy, ako aj tým, že sa usiluje o vydanie zákazu ďalšieho rušenia. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Obč. zákonníka najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 Obč. zákonníka). Návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (satisfakčná žaloba) sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné právo bolo porušené, a to so zreteľom na to, že zásah zvyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. V zmysle ust. § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka je poskytovaná občianskoprávna ochrana len proti takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektu práva.

Podľa čl. 10 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd má každý právo, aby bola zachovaná jeho ľudská dôstojnosť, osobná česť, dobrá povesť a chránené jeho meno. Na toto ustanovenie v zákonnej rovine nadväzuje úprava obsiahnutá v ustanoveniach § 11 a nasl. Obč. zákonníka.

Žalobkyňa sa domáhala ochrany osobnosti za čiastkové zásahy žalovanej emailami zo dňa 21.3.2012, 26.3.2012, sťažnosťou z 08.05.2012. Tieto zásahy je potrebné skúmať jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach. Vlastný zásah je potom nutné hodnotiť vždy objektívne s prihliadnutím na konkrétnu situáciu za ktorej v neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), ako aj k osobe postihnutej fyzickej osoby (tzv. diferencované uplatnenie objektívneho kritéria). Uplatnením konkrétneho a diferencovaného objektívneho hodnotenia znamená, že o zníženie dôstojnosti postihnutej fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere pôjde len tam, kde za konkrétnej situácie, z ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako aj s prihliadnutím na dotknutú fyzickú osobu, možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k intenzite a trvaní nepriaznivého následku spočívajúceho v znížení jej dôstojnosti či vážnosti v spoločnosti, pociťovala ako vážnu zvyčajne každá fyzická osoba nachádzajúca sa na mieste a v postavení postihnutej osoby.

O neoprávnený zásah nejde vtedy, keď je zásah dovolený (resp. jeho možnosť predpokladaná), ak nie sú prekročené zákonom stanovené medze. Neoprávneným zásahom nie sú ani prejavy, ktoré podľa obsahu, formy a ciele je možné považovať za upozornenia, podnety a žiadosti o objasnenie a prešetrenie určitých okolností, ak boli urobené v prostredí oprávnenom vec riešiť. Kritériom je preto vždy posúdenie, či tvrdený zásah je potrebné v konkrétnom prípade ešte podradiť pod kategóriu plnenia zákonom

stanovených povinností, resp. výkonu zákonom predpokladaných oprávnení, alebo sa jedná o exces z týchto možností.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v konaní postupoval v zmysle vyššie uvedených kritérií a vyhodnotil namietané emaily v súlade s danou situáciou u zamestnávateľa žalobkyne posudzujúc oprávnenia žalovanej zastupujúcej zamestnancov. Preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie sa podrobne ku každému emailu podrobne vyjadril, odvolací súd sa s jeho dôvodmi stotožnil. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil email zo dňa 21.2.2012, v ktorom žalobkyňa nie je spomenutá, je spomenuté iba oddelenie financií, personálne a ďalšie oddelenie. Preto email nemohol zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne napriek označeniu správania nadriadených ako primitívnej šikany. Rovnako email zo dňa 26.3.2012 zaslaný predsedníčkou žalovanej bol zaslaný za účelom prešetrenia pomerov na pracovisku. Vyplýva to z obsahu emailu, v ktorom pisateľka doslovne uviedla, že na základe predbežných, nie celkom uspokojujúcich výsledkov z 1. stretnutia so zástupcami vedenia ohľadne súčasnej situácie aj z dôvodu nevyhnutnosti jednoznačne dokázať alebo vyvrátiť odôvodnené podozrenia svedčiace o závažnom profesionálnom zlyhaní niektorých manažérov firmy a z dôvodu potreby preukázať neúnosnosť miery vyťaženia zamestnancov na viacerých pracoviskách zasiela výzvu, aby sa zamestnanci vyjadrili, či uznávajú opodstatnenosť výzvy zo dňa 21.3.2012 a zároveň vyjadrujú podporu reprezentantom miestnej organizácii odborového zväzu pri hľadaní riešení adresovaných problémov. Z obsahu emailu vyplýva, že nadväzoval na email z 21.3.2012. Predsedníčka žalovanej v ňom iba vyzývala zamestnancov k uznaniu výzvy zo dňa 21.3.2012. Opätovne v emaily nie je žalobkyňa spomenutá a nie súd spomenuté žiadne oddelenia zamestnávateľa. Preto ani email nemohol zasiahnuť do jej osobnostných práv. Žalobkyňa namietala nevyhodnotenie emailu žalovaného v 2. rade zo dňa 26.3.2012. Tento bol predložený až v roku 2016. Žalovaný v 2. rade v ňom oznamoval zamestnancom znenie sťažnosti, ktorú bude reprezentovať ostatným členom výboru ZO OZ KOVO. Uviedol, že "na základe vlastného poznania a na základe získaných informácií a podnetov od súčasných a bývalých zamestnancov menovite obviňuje D.. X. za dôsledky súčasného charakteru personálno - mzdovej politiky a presadzovaných podmienok, v podobe hlbokej frustrácie, demoralizácie a straty lojality u časti zamestnancov voči svojmu zamestnávateľovi. Obe menované uvedené v sťažnosti za presadzovanie a uplatňovanie neprijateľných a nejednoznačných pravidiel v rámci personálno mzdovej politiky, za škandalózne spôsoby jej realizácie nezlučiteľný s funkciou manažéra v kontexte súčasnej modernej doby a za odôvodnené podozrenia zo zneužívania svojho postavenia vo vzťahu ku svojim podriadeným a povahu štýlu ich riadenia, svedčiacu o absencii najzákladnejších ľudsko-morálnych vlastností." Email bol odoslaný o 10.12 hod. a po ňom o 10.26 bol odoslaný email predsedníčkou žalovanej. Žalobkyňa trvala na tom, že tento email hlboko zasiahol do jej osobnostných práv, pretože jeho pisateľ, ktorého podanie je potrebné považovať za konanie žalovanej hrubým spôsobom zasiahol do jej osobnostných práv. Pisateľ v danom emaily píše o vlastných poznatkoch a poznatkoch získaných od zamestnancov. To znamená, že vychádzal z odpovedí na jeho výzvu, ktoré boli predložené niektoré ako anonymné, namietané žalobkyňou. V spise sú však vyjadrenia zamestnancov, ktorí sa rozhodli byť anonymní (.) a ostatní, ktorí sa prihlásili k výzve zo dňa 21.3.2012. Z posudzovania situácie u zamestnávateľa žalobkyne bola zrejmá nespokojnosť zamestnancov so správaním manažmentu, medzi nimi aj žalobkyne. Email reagoval na správanie manažmentu, ktoré podľa zamestnancov nebolo primerané, bolo zastrašujúce, majúce za následok nespokojnosť zamestnancov s danou situáciou a odchodom niektorých pre neprimerané pracovné podmienky na pracovisku. Žalobkyňa sa v priebehu konania bránila svojou odbornou spôsobilosťou a snahou o zmenu na pracovisku. Ani raz sa nevyjadrila, akým spôsobom svoju snahu presadzovala, či nepoužívala metódy namietané v dotazníkoch a vyjadreniach zamestnancov. V danom prípade treba vychádzať z princípu vzájomnosti. Brať do úvahy správanie žalobkyne vo vzťahu k podriadeným zamestnancom a či práve toto nevhodné správanie nebolo príčinou nevhodného správania druhej strany. Reakciu na jej správanie, hoci by bola nevhodná, nemožno považovať za zásah do jej osobnostných práv. Preto pokiaľ tvrdo postupovala ona, nemôže sa brániť neprimeraným spôsobom napísaným emailom, pretože treba posudzovať vzájomný vzťah strán sporu. V priebehu konania neprodukovala okrem jednej svedkyne žiadne dôkazy o opaku tvrdenia obsahujúceho emaily. Bola vypočutá prvýkrát na pojednávaní konanom dňa 11.10.2018. Podrobne sa vyjadrovala k situácii na pracovisku, ktorú sa snažila zmeniť. K jednotlivým bodom sťažnosti sa vyjadrila len k vyplateniu odmien, ktoré navrhla a celé to zmenil generálny riaditeľ A.. Svedkyňa G. vypočutá nebola, súd prvej inštancie oboznámil jej písomnú výpoveď na pojednávaní dňa 23.7.2018 a následne vyhodnotil v dôvodoch rozhodnutia. Vo veci bola vypočutá svedkyňa K. potvrdzujúca neúnosnú situáciu na pracovisku a zosmiešňovací spôsob jednania žalobkyne.

Namietaná sťažnosť zo dňa 08.05.2013 je zhodná s emailom zo dňa 26.3.2012 zaslaným žalovaným v 2. rade s tým, že namiesto slova škandalózne je uvedené slovo hanebný. V sťažnosti sú uvedené zistené

skutočnosti a podozrenia z konania oboch manažérok pod bodmi I. až XXII. ku ktorým sa žalobkyňa nevyjadrila v priebehu konania .

Žalovaná je odborovou organizáciou s cieľom presadzovať oprávnené požiadavky svojich členov, obhajovať ich zamestnanecké, mzdové, pracovné, sociálne, kultúrne práva a záujmy ako aj základné demokratické a občianske práva v súlade s programom odborového zväzu. Súd prvej inštancie po vyhodnotení každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti správne vyhodnotil skutkový stav nespokojnosti zamestnancov s manažmentom, ktorý sa snažila riešiť žalovaná ako zástupkyňa zamestnancov. Plnila si svoje povinnosti vyplývajúce jej zo stanov. Je zrejmé, že situácia si vyžadovala zásah vedenia, pretože zamestnanci ku sťažnosti boli vypočúvaní hlavným manažmentom z Z., najvyššou zástupkyňou high manažer pre M., výsluchov sa zúčastnil pán F. a prokurista. Potvrdili pochybenia zo strany žalobkyne. Svedok F. dosvedčil, že bol zistený nepríjemný tlak na zamestnancov, forma riadenia nie v rámci správania kultúry v rámci spoločnosti alebo systému riadenia ako takého, napr. práca nadčas, forma komunikácie ktorá nie je štandardná v rámci riadenia.

Žalobkyňa v priebehu konania uviedla, že skutočnosť, že ostatní dotknutí vedúci pracovníci nepodali žalobu o ochranu osobnosti nie je dôvodom, aby sa ochrany nedomáhala ona. Odvolací súd sa s jej názorom stotožnil. Iné je ale posúdenie zásahu, že o zníženie dôstojnosti postihnutej fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere pôjde len tam, kde za konkrétnej situácie, z ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako aj s prihliadnutím na dotknutú fyzickú osobu, možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom k intenzite a trvaniu nepriaznivého následku spočívajúceho v znížení jej dôstojnosti či vážnosti v spoločnosti, pocítovala ako vážnu zvyčajne každá fyzická osoba nachádzajúca sa na mieste a v postavení postihnutej osoby. Žalobkyňa v priebehu konania v danom smere neuviedla žiadne skutočnosti a dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. To, že ona považovala konanie žalovanej za nepríjemný zásah do jej osobnostných práv nie je dôvodom na priznanie jej nároku . Skočila pracovný pomer a naďalej pracuje vo vedúcej funkcii ako výkonná riaditeľka, má ďalšie podnikateľské aktivity, koučuje manažérov v oblasti zvládavania pracovných situácií. To znamená, že uvedený zásah jej nemohol spôsobiť zníženie dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti. K zásahu došlo len na pracovisku, na ktorom skončila pracovný pomer. Žalovaná si plnila povinnosti vyplývajúce zo stanov . Súd prvej inštancie sa podrobne v dôvodoch rozhodnutia vypořiadal s námietkami žalobkyne, preto odvolací súd stotožňujúc sa s jeho dôvodmi, nepovažuje za potrebné ich opakovať.

V závere odvolania žalobkyňa namietala spochybnenie výpovedí svedkov osvedčujúcich jej zdravotný stav a porušenie ustanovenie § 154 CSP, pretože žalovaná nepredložila popretie vplyvu konania žalovaných na ňu pred vyhlásením dokazovania za skončené. Svedkovia X., G., F. A. boli vypočutí na pojednávaní dňa 11.10.2018. Súd prvej inštancie vyhodnotil ich výpovede ako výpovede osvedčujúce následky zásahu do zdravotného, psychického stavu žalobkyne. Odvolací súd sa s jeho názorom stotožnil. Pretože rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že zásah žalovanej pri plnení svojich povinností bol primeraný, je odvolacie námietka v tejto časti irelevantná.

Žalovaná bola úspešná v odvolacom konaní. Preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 CSP a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)